

Polityka ochrony dzieci przed krzywdzeniem

Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna nr 4
we Wrocławiu

Wrocław

15.02.2024 r.

Polityka ochrony dzieci przed krzywdzeniem

Preambuła

Poradnia Psychologiczno-Pedagogicznej nr 4 we Wrocławiu jest placówką dbającą o dobro oraz bezpieczeństwo dzieci i młodzieży, wspiera ich wszechstronny rozwój. Zawsze podejmuje działania w ich najlepszym interesie. Każdy pracownik traktuje dzieci z należyty szacunkiem oraz uwzględnia jego potrzeby. Niedopuszczalne jest stosowanie wobec nich przemocy w jakiegokolwiek formie.

Wszyscy pracownicy działają w ramach obowiązującego prawa, przepisów wewnętrznych, swoich kompetencji oraz przestrzegają procedur określonych w niniejszym dokumencie.

Podstawy prawne Polityki ochrony dzieci

Art. 22b ustawy z 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (Dz. U. z 2023 r. poz. 1606)- – przepis wchodzi w życie z dn. 15.02.2024 r

Konwencja o prawach dziecka przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r. (Dz. U. z 1991r. Nr 120, poz. 526 z późn. zm.)

- Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.)
- Ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1359)
- Ustawa z dnia 28 lipca 2023 r. o zmianie ustawy - Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1606).
- Ustawa z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 31 z późn. zm.)
- Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1249).
- Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1138 z późn. zm.).
- Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1375 z późn. zm.).
- Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1360 z późn.

zm.) -art. 23 i 24

- Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1550 z późn. zm.).
- Ustawa z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1709).

Ochrona danych osobowych – podstawa prawna:

- Ustawa z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych
- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych)

Ochrona wizerunku dziecka - podstawa prawna:

- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych)
- Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (przepisy art. 23-24)
- Ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (art. 81)

Rozdział I

Objaśnienie terminów

1. Polityka ochrony dzieci przed krzywdzeniem – to dokument regulujący kwestie ochrony dzieci przed krzywdzeniem podczas realizacji zadań Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej nr 4. Polityka ustanawia procedury postępowania w sytuacji podejrzenia krzywdzenia dziecka.
2. Pracownik poradni - to osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę, umowy cywilnoprawnej.
3. Praktykant, stażysta - to osoba pracująca bez wynagrodzenia z dziećmi w ramach zawartych porozumień lub umów z dyrektorem poradni.

4. Dziecko – to każda osoba do ukończenia 18 roku życia przyjęta jako klient poradni na wniosek rodzica lub opiekuna prawnego (osoby uprawnionej do reprezentacji prawnej dziecka).

3. Opiekunem dziecka - jest to osoba uprawniona do reprezentacji dziecka, w szczególności jego rodzic lub opiekun prawny. W myśl niniejszego dokumentu opiekunem jest również rodzic zastępczy.

5. Zgoda rodzica dziecka - oznacza zgodę co najmniej jednego z rodziców dziecka wyrażoną na piśmie. W przypadku braku porozumienia między rodzicami dziecka należy poinformować rodziców o konieczności ustalenia wspólnego stanowiska bądź rozstrzygnięcia sprawy przez Sąd Rodzinny.

7. Krzywdzenie dziecka - to popełnienie czynu zabronionego lub czynu karalnego na szkodę dziecka przez jakąkolwiek osobę, w tym pracownika poradni, lub zagrożenie dobra dziecka, w tym jego zaniedbywanie.

Zjawisko krzywdzenia dzieci może przejawiać się w następujących formach:

a. przemoc fizyczna – to celowe uszkodzenie ciała, zadawanie bólu. Skutkiem przemocy fizycznej mogą być złamania, siniaki, rany poparzenia, obrażenia wewnętrzne.

b. przemoc emocjonalna – to powtarzające się poniżanie, upokarzanie i ośmieszanie dziecka, brak odpowiedniego wsparcia, uwagi i miłości. Wymagania i oczekiwania wobec dziecka, którym nie jest ono w stanie sprostać.

c. wykorzystywanie seksualne – to aktywność seksualna z udziałem dziecka, podjęta przez dorosłego, nastolatka lub dziecko. Sprawca ma przewagę wiekową, fizyczną lub intelektualną nad swoją ofiarą.

d. zaniedbanie – niezaspokajanie podstawowych potrzeb materialnych i emocjonalnych dziecka przez rodzica lub opiekuna; niezapewnianie mu odpowiedniego jedzenia, ubrań, schronienia, opieki medycznej, bezpieczeństwa.

e. sprawca – osoba ze środowiska rodzinnego lub pełnoletnia spoza rodziny.

8. Osoba odpowiedzialna za sieć internetową – to zatrudniony przez dyrektora poradni pracownik, sprawujący nadzór nad odpowiednimi zabezpieczeniami sieci oraz komputerów na terenie Poradni.

9. Koordinator ochrony dzieci - to wyznaczony przez dyrektora poradni pracownik, sprawujący nadzór i koordynujący realizację Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem.

10. Dane osobowe dziecka - to wszelkie informacje umożliwiające identyfikację dziecka.

11. Zespół ds. Ochrony Dzieci (ZOD) – zespół powołany przez dyrektora poradni w przypadkach podejrzenia krzywdzenia dziecka, składający się z: pracownika zgłaszającego problem, dyrektora poradni, koordynatora oraz powołanego przez dyrektora psychologa.

12. Karta indywidualna dziecka – zbiór dokumentów dotyczących dziecka, zawierający dane osobowe, rejestr czynności, arkusze badań, notatki/wywiady z rodzicami, dokumentację dostarczoną przez rodziców i inne.

Rozdział II

Reagowanie na symptomy krzywdzenia dzieci

§1.

1.1 Pracownicy poradni znają Standardy Ochrony Dzieci -załącznik [nr1], posiadają wiedzę na temat symptomów krzywdzenia dzieci, w ramach wykonywanych obowiązków służbowych zwracają na nie uwagę.

1.2. W przypadku zidentyfikowania symptomów krzywdzenia dzieci pracownicy placówki podejmują działania w oparciu o posiadaną wiedzę, Politykę ochrony dzieci przed krzywdzeniem i jeśli jest to możliwe rozmowę z rodzicami/opiekunami prawnymi oraz placówką oświatową (wychowawcą, pedagogiem, dyrektorem), do której uczęszcza dziecko.

1.3. Pracownicy przekazują także informacje na temat dostępnych w poradni ofert wsparcia oraz innych form pomocy instytucji zewnętrznych.

1.4. Pracownicy poradni - specjaliści monitorują sytuację dziecka poprzez kontakt z placówką (za zgodą pisemną rodzica), do której uczęszcza dziecko i/lub z jego rodziną. Notatkę umieszczają w karcie indywidualnej dziecka. Notatka monitorująca sytuację dziecka krzywdzonego (wzór) stanowi załącznik [nr 8].

Rozdział III

Zasady rekrutacji pracowników oraz przyjmowanie stażystów/praktykantów

Rekrutacja pracowników oraz przyjmowanie stażystów/praktykantów odbywa się zgodnie z zasadami bezpiecznej rekrutacji personelu. Zasady stanowią załącznik [nr 1] do niniejszej Polityki.

Rozdział IV

Zasady bezpiecznych relacji pomiędzy pracownikami, stażystami, praktykantami instytucji a dziećmi

Pracownicy znają i stosują zasady bezpiecznych relacji personel–dziecko i dziecko–dziecko ustalone w placówce. Zasady stanowią załącznik [nr 2] do niniejszej Polityki.

Rozdział V

Procedura postępowania w sytuacji podejrzenia krzywdzenia dziecka

§ 1.

1.1 Każdy ujawniony problem krzywdzenia dziecka należy traktować indywidualnie i ze szczególną troską o jego bezpieczeństwo. Wszyscy pracownicy poradni, którzy w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych uzyskali informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązani do zachowania ich w tajemnicy, wyłączając te, które przekazywane są uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

1.2. Zagrożenie bezpieczeństwa dzieci może przybierać różne formy, z wykorzystaniem różnych sposobów kontaktu i komunikowania.

1.3. Na potrzeby niniejszego dokumentu przyjęto następującą kwalifikację zagrożenia bezpieczeństwa dzieci:

- a. przestępstwo na szkodę dziecka (np. wykorzystanie seksualne, znęcanie się nad dzieckiem),
- b. inne formy krzywdzenia, niebędące przestępstwem, takiej jak(np. krzyk, kary fizyczne, poniżanie),
- c. zaniedbania potrzeb życiowych dziecka (np. związanych z żywieniem, higieną czy zdrowiem).

1.4. Na potrzeby niniejszego dokumentu wyróżniono procedury interwencji w przypadku podejrzenia działania na szkodę dziecka przez:

- a. osoby dorosłe (personel, inne osoby trzecie, rodziców/opiekunów prawnych),
- b. dziecko, osoby nieletnie.

§ 2.

2.1. W przypadku powzięcia przez pracownika poradni podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone, lub zgłoszenia takiej okoliczności przez dziecko lub opiekuna dziecka, pracownik sporządza notatkę służbową w formie pisemnej i przekazuje uzyskane informacje dyrektorowi poradni.

Notatka służbowa sporządzona w sytuacji podejrzenia krzywdzenia dziecka (wzór) stanowi załącznik [nr 7] do niniejszej Polityki.

2. 2. W miarę możliwości w dniu sporządzenia notatki lub w następnym roboczym dniu osobiście powiadamia ustnie o zaistniałej sytuacji dyrektora poradni lub/i koordynatora ochrony dzieci.

§3.

3.1. Dyrektor poradni powołuje Zespół ds. Ochrony Dzieci (ZOD) na okres roku szkolnego.

3.2. Dyrektor poradni wraz z Zespołem ds. Ochrony Dzieci (ZOD) w skład którego wchodzi:

- osoba zgłaszająca problem- każdorazowo,
- koordynator ds. ochrony dzieci,
- powołany przez dyrektora psycholog,

w tym samym dniu lub najpóźniej w dniu następnym, po analizie sytuacji, podejmują decyzję dotyczącą dalszego postępowania w danej sprawie.

§4.

4.1. Wszelkie działania związane z podejrzeniem krzywdzenia dziecka, w tym przygotowanie dokumentów, zawiadomienie instytucji i inne niezbędne dla danej sprawy, przygotowuje pracownik zgłaszający problem, który powziął informację o krzywdzeniu dziecka lub inny wyznaczony przez dyrektora poradni wraz z dyrektorem poradni i ZOD-em.

4.2. Przy wszystkich podejmowanych działaniach pracownik merytoryczny zajmujący się sprawą ma zagwarantowane wsparcie i pomoc dyrektora poradni, członków ZOD oraz innych specjalistów w poradni.

4.3. W przypadku, gdy informację o krzywdzeniu dziecka powziął pracownik niemerytoryczny np. pracownik administracji, przekazuje on niezwłocznie informację dyrektorowi poradni i dyrektor wskazuje pracownika merytorycznego, który będzie

odpowiedzialny za podjęcie działań w tej sprawie zgodnie z obowiązującą procedurą opisaną w niniejszej Polityce.

4.4. Dyrektor poradni informuje opiekunów o obowiązku zgłoszenia podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (prokuratura/policja lub sąd rodzinno-opiekuńczy lub najbliższy ośrodek pomocy społecznej).

4.5. Po poinformowaniu opiekunów zgodnie z punktem poprzedzającym, dyrektor poradni składa zawiadomienie o podejrzeniu przestępstwa do prokuratury/policji lub wniosek o wgląd w sytuację rodziny do sądu rejonowego, wydziału rodzinnego i nieletnich, ośrodka pomocy społecznej.

4.6. Dalszy tok postępowania leży w kompetencjach instytucji wskazanych w punkcie poprzedzającym.

4.7. Z przebiegu każdej interwencji sporządza się kartę interwencji [załącznik nr 6] . Kartę załącza się do Rejestru interwencji prowadzonego przez poradnię.

4.8 W zależności od rodzaju rozpoznanej sytuacji zagrożenia [zgodnie z § 1] przeprowadzana jest interwencja wg. obowiązującego w poradni schematu interwencji:

- a. schemat interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez osoby trzecie,
- b. schemat interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez rodzica lub opiekuna,
- c. schemat interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez dziecko/ osobę nieletnią (13-17 r.ż).

§ 5.

W przypadku stwierdzenia, że życie dziecka jest bezpośrednio zagrożone lub grozi mu ciężki uszczerbek na zdrowiu należy niezwłocznie poinformować odpowiednie służby (policja, pogotowie ratunkowe), dzwoniąc pod numer 112 lub 998 (pogotowie). Poinformowania służb dokonuje pracownik poradni, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu.

§ 6.

Schemat interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez osoby trzecie

6.1. W przypadku gdy zgłoszono krzywdzenie dziecka dyrektor poradni lub wyznaczony pracownik / członek ZOD przeprowadza rozmowę z dzieckiem i innymi osobami mającymi lub mogącymi mieć wiedzę o zdarzeniu i o sytuacji osobistej (rodzinnej, zdrowotnej) dziecka, w szczególności jego opiekunami.

a. dyrektor poradni stara się ustalić przebieg zdarzenia, ale także wpływ zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka,

b. dyrektor poradni organizuje spotkanie/a z opiekunami dziecka, którym przekazuje informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb,

c. w przypadku, gdy z rozmowy z opiekunami wynika, że nie są oni zainteresowani pomocą dziecku, ignorują zdarzenie lub w inny sposób nie wspierają dziecka, które doświadczyło krzywdzenia dyrektor poradni sporządza wniosek o wgląd w sytuację rodziny, który kieruje do właściwego sądu rodzinnego.

6.2. W przypadku, gdy wobec dziecka popełniono przestępstwo dyrektor poradni sporządza zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa i przekazuje je do właściwej miejscowo policji lub prokuratury.

6.3. W przypadku, gdy z przeprowadzonych ustaleń wynika, że opiekun dziecka zaniedbuje jego potrzeby psychofizyczne lub rodzina jest niewydolna wychowawczo (np. dziecko chodzi w nieadekwatnych do pogody ubraniach, opuszcza miejsce zamieszkania bez nadzoru osoby dorosłej), należy poinformować właściwy ośrodek pomocy społecznej o potrzebie pomocy rodzinie, gdy niespełnianie potrzeb wynika z sytuacji ubóstwa. W przypadku, gdy rodzina stosuje przemoc wobec dziecka (rodzic/inny domownik krzyczy na dziecko, stosuje klapsy lub podobne rodzajowo kary fizyczne), należy poinformować właściwy ośrodek pomocy społecznej i wszcząć procedurę „Niebieskiej Karty”.

6.4. Wszystkie osoby, które w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych powzięły informację o krzywdzeniu dziecka lub informacje z tym związane, są zobowiązane do zachowania tych informacji w tajemnicy, wyłączając informacje przekazywane uprawnionym instytucjom w ramach działań interwencyjnych.

6.5. W przypadku gdy podejrzenie zagrożenia bezpieczeństwa dziecka zgłosili opiekunowie dziecka, a podejrzenie to nie zostało potwierdzone, należy o tym fakcie poinformować opiekunów dziecka na piśmie.

6.6 Wszelkie czynności i ustalenia są spisywane na Karcie interwencji[załącznik nr 6] .

§ 7.

Schemat interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez rodzica lub opiekuna

7.1. W przypadku podejrzenia, że dziecko doświadcza krzywdzenia przez rodzica lub opiekuna z uszczerbkiem na zdrowiu, wykorzystania seksualnego lub/i zagrożone jest jego życie należy (pracownik poradni) niezwłocznie zadbać o bezpieczeństwo dziecka odseparować je od rodzica/opiekuna podejrzanego o krzywdzenie.

- 7.2. Należy niezwłocznie zawiadomić policję pod nr 112 lub 997.(pracownik poradni)
- 7.3. Jeżeli zachodzi potrzeba umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej, dyrektor poradni kontaktuje się telefonicznie z sędzią dyżurnym, a jeśli nie ma takiej możliwości z policją.
- 7.4. W przypadku podejrzenia stosowania wobec dziecka przemocy, pracownik poradni wypełnia „Niebieską Kartę – A” , a dyrektor poradni powiadamia Sąd Rodzinny stosownym pismem – zgodnie z obowiązującą procedurą „Niebieskiej Karty”.
- 7.5. W przypadku podejrzenia, że dziecko jest krzywdzone innymi typami przestępstw dyrektor poradni wysyła pisemne zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa do policji lub prokuratury. Kopia dokumentu z potwierdzeniem wysłania lub osobistego dostarczenia do Policji lub Prokuratury jest umieszczana w Karcie indywidualnej dziecka.
- 7.6. W przypadku stwierdzenia wystąpienia jednorazowego zdarzenia o znamionach przemocy fizycznej (np. klapy, popychanie, szturchanie), przemocy psychicznej (np. poniżanie, dyskryminacja, ośmieszanie) lub innych niepokojących zachowań (tj. krzyk, niestosowne komentarze) pracownik poradni powinien zadbać o bezpieczeństwo dziecka, przeprowadzić rozmowę z rodzicem/opiekunem podejrzanym o krzywdzenie, powiadomić o możliwości uzyskania wsparcia psychologicznego.
- 7.7. W przypadku braku współpracy rodzica/opiekuna lub powtarzającej się przemocy należy powiadomić właściwy ośrodek pomocy społecznej oraz złożyć wniosek do sądu rodzinnego o wgląd w sytuację rodzinną.
- 7.8. W przypadku podejrzenia o doświadczaniu przez dziecko zaniedbywania lub/i stwierdzenia niewydolności wychowawczej rodziny/opiekunów – zadbanie o bezpieczeństwo dziecka, przeprowadzenie rozmowy z rodzicem/opiekunem, powiadomienie o możliwości wsparcia psychologicznego i/lub materialnego. W przypadku braku współpracy rodzica/opiekuna powiadomienie właściwego ośrodka pomocy społecznej lub sądu rodzinnego o wgląd w sytuację rodzinną.
- 7.9 Wszelkie czynności i ustalenia są spisywane na Karcie interwencji [załącznik nr 6] i .

§ 8.

Schemat interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka przez dziecko i osobę nieletnią (13-17 r.ż)

8.1. W przypadku **podejrzenia krzywdzenia** dziecka przez inne dziecko lub osobę nieletnią-przebywające w instytucji (np. na zajęciach grupowych) - należy przeprowadzić rozmowę z dzieckiem/ osobą nieletnią, podejrzanym o krzywdzenie oraz jego opiekunami. Oddzielnie z dzieckiem poddanym krzywdzeniu i jego opiekunami. Ponadto należy porozmawiać z innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu. W trakcie rozmów należy dążyć do ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka krzywdzonego;

8.2. Z opiekunami dziecka poddawanego krzywdzeniu należy ustalić warunki zapewnienia mu bezpieczeństwa, włączając w to sposoby odizolowania go od źródeł zagrożenia.

8.3. W przypadku, gdy dziecko krzywdzące nie uczestniczy w działaniach poradni należy porozmawiać z dzieckiem poddawającym krzywdzeniu, innymi osobami mającymi wiedzę o zdarzeniu, a także z opiekunami dziecka krzywdzonego celem ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka.

8.4. Dyrektor poradni i ZOD organizują spotkanie z opiekunami dziecka, którym przekazują informacje o zdarzeniu oraz o potrzebie/możliwości skorzystania ze specjalistycznego wsparcia, w tym u innych organizacji lub służb (sąd rodzinny, szkoła). Informują również opiekunów dziecka krzywdzącego.

8.5. Jeżeli osobą podejrzaną o krzywdzenie jest dziecko w wieku od 13 do 17 lat, a jego zachowanie stanowi czyn karalny, ponadto dyrektor poradni informuje właściwy miejscowo sąd rodzinny lub policję poprzez pisemne zawiadomienie.

8.6. Wszelkie czynności i ustalenia są spisywane na Karcie interwencji [załącznik nr 6].

Rozdział VI

Zasady ochrony danych osobowych oraz wizerunku dzieci w instytucji

§1.

1.1. Poradnia zapewnia najwyższe standardy ochrony danych osobowych dzieci zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Zasady stanowią Załącznik [nr 3] do niniejszej Polityki.

1.2. Poradnia, uznając prawo dziecka do prywatności i ochrony dóbr osobistych, zapewnia ochronę wizerunku dziecka.

§2.

2.1. Pracownikom poradni nie wolno umożliwiać przedstawicielom mediów utrwalania wizerunku dziecka (filmowanie, fotografowanie, nagrywanie głosu dziecka) na terenie poradni.

2.2. Niedopuszczalne jest podanie przedstawicielowi mediów danych kontaktowych do opiekuna dziecka – bez wiedzy i zgody tego opiekuna.

2.3 W Poradni nie utrwała się wizerunku dzieci w jakiegokolwiek formie, tj. nie umieszcza na ulotkach poradni, plakatach ani na stronie internetowej poradni.

2.4. Wyjątek stanowi: nagrywanie do celów diagnostycznych- zgodnie z procedurą diagnostyczną ADOS 2.

2.5. Poradnia przechowuje nagrania z diagnozy ADOS 2 do końca procesu diagnostycznego. Nagrania przechowywane są na zabezpieczonych, szyfrowanych nośnikach, w folderze Chronionym z dostępem ograniczonym do osób uprawnionych przez instytucję.

2.6 Po zakończeniu procesu diagnostycznego nagrania są trwale usuwane z nośnika.

§ 3.

3.1. Pracownik poradni ma obowiązek zachowania w tajemnicy danych osobowych, które przetwarza oraz sposobów zabezpieczania danych osobowych przed nieuprawnionym dostępem.

3.2. Dane osobowe dziecka są chronione na podstawie odrębnych przepisów ujętych w Polityce ochrony danych osobowych obowiązującej w poradni.

3.3. Dane osobowe dziecka zawarte w Karcie indywidualnej dziecka udostępniane są wyłącznie za zgodą i na wniosek rodzica, prawnego opiekuna, jedynie osobom uprawnionym i podmiotom na podstawie odrębnych przepisów.

Rozdział VII

Zasady dostępu dzieci do mediów elektronicznych

§ 1.

1.1 Na terenie Poradni dziecko nie ma możliwości swobodnego dostępu do Internetu. Zasady dostępu do mediów elektronicznych stanowią Załącznik [nr 4] do niniejszej Polityki.

§2.

2.1. Osoba odpowiedzialna za sieć internetową zapewnia, aby sieć internetowa instytucji była zabezpieczona przed niebezpiecznymi treściami, instalując i aktualizując odpowiednie, nowoczesne oprogramowanie.

2.2. Na terenie Poradni możliwość wykorzystania przez dziecko technologii komputerowej dopuszczalna jest wyłącznie w trakcie prowadzonej przez specjalistę diagnozy lub terapii. W trakcie ww. czynności specjalista zawsze obecny jest razem z dzieckiem w gabinecie.

2.3. Osoba odpowiedzialna za sieć internetową okresowo sprawdza, czy na komputerach ze swobodnym dostępem podłączonych do internetu nie znajdują się niebezpieczne treści. W przypadku znalezienia niebezpiecznych treści, wyznaczona osoba stara się ustalić, kto korzystał z komputera w czasie ich wprowadzenia.

2.4. Informację o incydencie kontaktu dziecka z niebezpiecznymi treściami umieszczonymi w komputerze należącym do poradni, osoba odpowiedzialna za sieć internetową przekazuje dyrektorowi poradni, który powiadamia opiekunów dziecka o zdarzeniu.

Rozdział VIII

Monitoring stosowania Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem

§1.

1.1 Dyrektor wyznacza na dany rok szkolny, osobę odpowiedzialną za monitorowanie realizacji Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem w poradni.

1.2. Osoba, o której mowa w punkcie poprzedzającym, przeprowadza wśród pracowników poradni, ankietę monitorującą poziom realizacji Polityki. Sporządza na tej podstawie raport z monitoringu. Ankieta monitorująca poziom realizacji Polityki stanowi Załącznik [nr 5].

1.3. Dyrektor, w oparciu o stały monitoring, na wniosek osoby odpowiedzialnej za realizację Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem po zaopiniowaniu przez Radę Pedagogiczną, wprowadza do Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem niezbędne zmiany.

Rozdział IX
Przepisy końcowe

§ 1.

- 1.1. Polityka ochrony dzieci przed krzywdzeniem wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.
- 1.2. Ogłoszenie Polityki ochrony dzieci przed krzywdzeniem następuje na podstawie zarządzenia dyrektora poradni poprzez odczytanie jej na posiedzeniu Rady Pedagogicznej, zawieszenie na tablicy ogłoszeń na terenie poradni oraz zamieszczenie na stronie internetowej poradni.

Załącznik nr 1

Standard I. POLITYKA

Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna nr 4 we Wrocławiu ustanowiła i wprowadziła w życie *Politykę ochrony dzieci przed krzywdzeniem*.

Standardy podstawowe:

1. Polityka dotyczy pracowników, współpracowników, stażystów.
2. Rada Pedagogiczna zatwierdziła Politykę, a za jej wdrażanie i nadzorowanie odpowiada dyrektor poradni.
3. Dyrektor poradni wyznaczył osobę odpowiedzialną za monitoring realizacji Polityki. Rola, zadania oraz kwalifikacje tej osoby są jasno określone.
4. Polityka ochrony dzieci jasno i kompleksowo określa:
 - zasady bezpiecznej rekrutacji personelu,
 - sposób reagowania w organizacji/instytucji na przypadki podejrzenia, że dziecko doświadcza krzywdzenia i zasady prowadzenia rejestru interwencji,
 - zasady bezpiecznych relacji personel–dziecko i dziecko–dziecko,
 - zasady bezpiecznego korzystania z internetu i mediów elektronicznych,
 - zasady ochrony wizerunku i danych osobowych dzieci.

Standard II. PERSONEL

Poradnia monitoruje, edukuje i angażuje swoich pracowników w celu zapobiegania krzywdzeniu dzieci.

Standardy podstawowe:

1. W ramach rekrutacji pracowników pracujących z dziećmi prowadzona jest ocena przygotowania kandydatów do pracy z dziećmi oraz sprawdzane są ich referencje.
2. Poradnia uzyskała o każdym członku personelu dane z Rejestru Sprawców Przepięstw na Tle Seksualnym oraz informacje z Krajowego Rejestru Karnego i rejestrów karalności państw trzecich w zakresie określonych przestępstw (lub odpowiadających im czynów zabronionych w przepisach prawa obcego) lub w przypadkach prawem wskazanych oświadczenia o niekaralności.
3. Określone są zasady bezpiecznych relacji wszystkich pracowników poradni z dziećmi, wskazujące, jakie zachowania w poradni są niedozwolone, a jakie pożądane w kontakcie z dzieckiem.

4. Poradnia zapewnia swoim pracownikom podstawową edukację na temat ochrony dzieci przed krzywdzeniem i pomocy dzieciom w sytuacjach zagrożenia, w zakresie:

- rozpoznawania symptomów krzywdzenia dzieci,
- procedur interwencji w przypadku podejrzeń krzywdzenia,
- odpowiedzialności prawnej pracowników placówki zobowiązanych do podejmowania Interwencji,
- znajomości procedury „Niebieskie karty”.

Standardy uzupełniające:

5. Wszyscy pracownicy – specjaliści pracujący z dziećmi i ich opiekunami są przygotowani, by edukować:

- dzieci na temat ochrony przed przemocą i wykorzystywaniem,
- opiekunów dzieci na temat wychowania dzieci bez przemocy oraz chronienia ich przed przemocą i wykorzystywaniem.

6. Personel dysponuje materiałami edukacyjnymi dla dzieci i dla rodziców oraz aktywnie je wykorzystuje.

Standard III. PROCEDURY

W poradni funkcjonują procedury zgłaszania podejrzenia oraz podejmowania interwencji w sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa dziecka.

Standardy podstawowe:

1. Poradnia wypracowała procedury, które określają, jakie działania należy podjąć w sytuacji krzywdzenia dziecka lub zagrożenia jego bezpieczeństwa ze strony pracowników poradni, członków rodziny, rówieśników i osób obcych.

2. Poradnia dysponuje danymi kontaktowymi lokalnych instytucji i organizacji, które zajmują się interwencją i pomocą w sytuacjach krzywdzenia dzieci (policja, sąd rodzinny, centrum interwencji kryzysowej, ośrodek pomocy społecznej, placówki ochrony zdrowia) oraz zapewnia do nich dostęp wszystkim pracownikom.

3. W poradni wyeksponowane są informacje dla dzieci na temat możliwości uzyskania pomocy w trudnej sytuacji, w tym numery bezpłatnych telefonów zaufania dla dzieci i młodzieży.

Standard IV. MONITORING

Organizacja/instytucja monitoruje i okresowo weryfikuje zgodność prowadzonych działań z przyjętymi standardami ochrony dzieci.

Standardy podstawowe:

1. Przyjęta Polityka ochrony dzieci jest weryfikowana – przynajmniej raz w roku, ze szczególnym uwzględnieniem analizy sytuacji związanych z wystąpieniem zagrożenia bezpieczeństwa dzieci.

Standardy uzupełniające:

2. W ramach weryfikacji Polityki poradnia konsultuje się z dziećmi i ich rodzicami/opiekunami.

